

התורה

יונה שלישי ד' ראדר א' תשנ"ז, 11 פברואר 1997 FEBRUARY 11 VOL 78/235599 שקלים 7.70
שקלים למנויים 5121333-03 (בין השעות 06:30-20:00: מענה קולי כשאר שעות היממה) כולל מע"מ, באילת 4.90 שקלים

מחול / רוח אשל

יוצאים למסע מן השיר

חיים - אלא שהא זוכה כאן לנגיעה שטחית בלי כד: הניסיון להדגיש את הממד האנושי ואת היום יומיות במחול בא לדי ביטוי, בין השאר, בשיעור לא מסודר, פנים כמעט לא מאופרות ובעליים גבור הות. בקטע שבו כל הרקדניות מבצעות משפטים תנועתיים, כשכפול של קטע סולו, עלו בזיכרון מופעים של תלמידות מחול.

אך בהדרגה התגלתה היכולת הטכנית של הרקדניות, שביצעו ביסודות וללא התייפייפות חומר תנועתי שיש בו כנות והוא מתבסס על תנועה טבעית. עוצמת הניתוד וההתנגדות לכוח המשיכה מר לידות, כאילו באקראי, את צורת הקפיצות. הרקדניקה של הסימבוליסט, הנפילות והגלגולים מעצבת את המשפטים. הרקדניות, מוכשורת ויצירית, תיותן מקרינות אמנה בעשייה, ובלטו במיוחד וויזואל מילר ועל ארני.

המחול "בלילה בא המלאך", העוסק באהבה, כהדויה הנשית ובמלא היצירה, נרקד בליחי פסקול ובו השירים ששינפלד קודאת, המוסיקה של מר חיים הרבה שקט, שנתן לדימויים את הזמן הנחוץ כדי לבנות חיזיון בעיני רוחם של השומעים. הרקדניות, בשמלות צמודות ומתמייאות שמשוחות לחן מראה של נסיכות מעולם מיתולוגי, מעלות מתרד זה ריקודים קאמריים עם מוטיבים תנועתיים מיני מליסטיים, שמצביעים על כנות החיפוש ועל עין אמנותית לעילא.

רנה שינפלד - הלהקה. "חמיה" מאת שינפלד; מוסיקה: סוניות עמים; "בלילה בא המלאך" מאת שינפלד; מוסיקה: יוסי מרחיים. תלבושות: זכר כספין; תאורה: שיי יהודאי; רקדניות: יעל ארני, רונה ברקסן, יונת וייס. רוחי וישנבסקי, וויזואל מילר, תמר טרין, סיכל סבו, סיכל ספרא; ענת מאירי מילאה מקום מרכזי סוון דנל. חל אביב 8.2

במקום צורת גיאומטריות ואבזורים שאיפיינו את עבודותיה של רנה שינפלד מאז רסיטל המחול הראשון שלה, ב-1978, יש בתוכנית החדשה חזרה למחול נטו, זורם ואקספרסיבי. בתוכנית האחד נות של שינפלד היו האבזורים נקודות המוצא וסיר פק את התמיכה ליצירה, והתנועה היתה שהם כובלים אותה. הפעם נקודות היצאה למסע הם השירים שכתבה באוזוניה. נראה שעולם הדימויים של שינפלד, שליחה את תהליכי היצירה שלה את ביצועיה על הבמה, מצא נתיב עצמאי וישיד החוצה באמצעות הכתיבה. משפטים כגון "סוד של נמלים בלב המרכז", "זרחה מכסה את גופי בחול כחול", או "עשן בתוך צלחת שר" נספגים בתנועה ליצירת אנרגיה קטומה.

בתוכניתה כתוב כי המחול "חמיה" בא לנטא את פניה הרבות של האשה. מחרוזת הריקודים נפתחה במחול של גשים בהריון (שמונה הרקדניות הסתירו כריות תחת השמלות). הנושא אדיד - היוצרות.